

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1177/2024
10.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Патрић, адвокат из ..., против туженог Друштво са ограниченом одговорношћу за пољопривреду „Млин комерц“ Вршац, чији је пуномоћник Миодраг Јефтић, адвокат из ..., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1789/22 од 15.11.2023. године, у седници одржаној 10.07.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1789/22 од 15.11.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П1 101/21 од 11.02.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је у непресуђеном делу тужбени захтев тужиоца и поништени акти туженог – решење о отказу уговора о раду број 1159 од 18.09.2020. године и дел. број 1177 од 22.09.2020. године као незаконити и обавезан тужени да тужиоца врати на рад и место које одговара његовој стручној спреми и радној способности. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 159.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1789/22 од 15.11.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Вршцу П1 101/21 од 11.02.2022. године у ставу првом изреке и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се пониште акти туженог – решење о отказу уговора о раду број 1159 од 18.09.2020. године и дел. број 1177 од 22.09.2020. године као незаконити и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и место које одговара његовој стручној спреми и радној способности. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и одбијен као неоснован захтев тужиоца да се обавезе

тужени да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 159.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 200.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао правилност побијане пресуде применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем туженог број 1159 од 18.09.2020. године на основу члана 179. став 2. тачка 5, члана 192. Закона о раду и члана 18. став 26. Уговора о раду број 25 од 20.01.2016. године тужиоцу запосленом на пословима магационер репроматеријала и готових производа у магацину у ... отказан је уговор о раду број 25 од 20.01.2016. године због тога што је својом кривицом учинио повреду радне обавезе утврђене чланом 18. тачка 26. Уговора о раду : утврђен мањак на попису код запосленог. У ставу другом наведено је да радни однос престаје даном достављања решења. У образложењу решења је наведено да је Одлуком директора број 893 од 28.07.2020. године формирана комисија за ванредни попис магацина репро материјала у магацину у ... - рачунополагач АА. Комисија је у саставу ББ, председник, ВВ и ГГ, као чланови комисије на основу пописне листе о извршеном попису магацину у ... са стањем од 28.07.2020. године и записника о сравњењу пописног стања у односу на стање магацина по рачуноводственим картицама у магацину у ..., запосленог као одговорног лица установила мањак репроматеријала (заштита хемијских средстава за третирање усева и корова) у вредности од 69.030,00 динара са стањем на дан 28.07.2020. године. Директор је својим актом број 1088 од 07.09.2020. године сагласно члану 180. Закона о раду запосленом дана 07.09.2020. године доставио упозорење којим је навео основ за давање отказа због учињене повреде радне обавезе и навео чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ, као и рок од 8 дана за давање одговора на упозорење од стране запосленог. Запослени је дана 14.09.2020. године послодавцу доставио одговор на упозорење заведен код послодавца под бројем 1109 у ком се изјаснио да није крив за настали мањак у магацину готових производа и репроматеријала. У спроведеном поступку имајући у виду чињеницу да запослени није оправдао наводе из упозорења утврђено је да запослени својом кривицом учинио повреду радне обавезе која му се ставља на терет. Супротно од навода из одговора на упозорење послодавац констатује да запослени својом кривицом учинио повреду радне обавезе јер повреда радне обавезе огледа у утврђеном мањку на попису код запосленог, а и сам запослени као лице одговорно за стање робе у магацину признао да је мањак у магацину утврђен у износу од 69.030,00 динара.

Послодавац заузима овакав став без обзира на чињеницу што је уговором о раду за запосленог уговорено непуно радно време у трајању од 20 сати недељно као и на наводе запоследног „да је мањак настао у жетви пшенице, јер је магацин био отворен чак и по 15 сати дневно“ и претпоставке запосленог да је НН лице отуђило репроматеријал – отрове, те да је његов колега „ДД свесно или несвесно направио мањак због несавесног односа према раду“ који је по наводима запосленог радио све послове као и он само са пуним радним временом. Ове наводе је запослени први пут изнео у одговору на упозорење. У прилог заузетом ставу послодавца говори изјава запосленог дата на дан пописа магацина у којој је запослени признао кривицу за настали мањак и исказао спремност да га надокнади, али у износу од 50% од утврђене вредности мањка репроматеријала, јер је и ДД био запослен на радном месту магационера репроматеријала и готових производа у магацину у ... на неодређено време са пуним радним временом, али да му је радни однос престао 12.08.2020. године по основу изјаве о отказу уговора о раду од стране запосленог достављене послодавцу 28.07.2020. године истог дана када је извршен попис магацина у Решење је потписао директор туженог. Такође је утврђено да је 22.09.2020. године под бројем 1177 на основу члана 185. став 5. донето решење о престанку радног односа у коме је у првом ставу наведено да запосленом АА средња стручна спрема, четврти степен, на пословима магационер репроматеријала готових производа у магацину у ... престаје радни однос закључно са 22.09.2020. године. Решење је потписано од стране директора Оморан Маринела. Из извода Правилника о организацији и систематизацији послова важећих код туженог произлази да је опис послова магационер репро материјала и готових производа „заључује уговор о заједничкој производњи са кооперантима, води евиденцију дужничких односа, обавља послове пријема пшенице, сунцокрета, кукуруза и других пољопривредних производа и контролише квалитет истих, зазима репроматеријал за пољопривредну производњу (вештачно ђубриво, семенску робу и хербициде) зазима разне врсте мазива и горива и исте издаје кооперантима, води евиденцију и формира потребну документацију око откупа и пријема свих роба у магацину у сезони откупа пољопривредних производа, исте откупљује од коопераната и врши обрачун откупа, одговоран је за тачност примљеног и издатог репроматеријала и других роба из магацина.

Одредбом члана 18. тачка 26. Уговора о раду број 25 од 20.01.2016. године који су закључили тужилац и тужени прописано је да запосленом престаје радни однос отказом овог уговора од стране послодавца, ако својом кривицом учини повреду радне обавезе и радне дисциплине и то утврђен мањак на попису код запосленог.

Другостепени суд сматра да је тужилац у складу са описом посла магационера репроматеријала и готових производа у магацину био у обавези да води свакодневну евиенцију робе, у конкретном случају да уочи, а затим пријави настали мањак што није учинио пре пописа од 28.07.2020. године када је утврђен мањак, а тужилац је и у изјави од 28.07.2020. године потврдио да је учинио повреду радне обавезе због које му је отказан уговор о раду.

По становишту Врховног суда правилно је другостепени суд применио материјално право када је одбио тужбени захтев тужиоца.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду који својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду. Уговором о раду закљученим између туженог у својству послодавца и тужиоца у својству запосленог од 20.1.2016. године у члану 18. тачка 26. предвиђено је да запосленом престаје радни однос отказом уговора од стране послодавца ако својом кривицом учини повреду радне обавезе и радне дисциплине и то ако је утврђен мањак на попису код запосленог.

Неосновани су наводи ревидента о непостојању кривице тужиоца за повреду радне обавезе. Повреда радне обавезе тужиоца се огледа у томе што није уредно водио и савњивао евиденцију везану за пријем и издавање робе из магацина, што је била његова радна обавеза из описа послова према Правилнику о систематизацији радних места. Тужилац, као рачунопологач је одговоран за тачност запримљеног и издатог репроматеријала и друге робе из магацина. Тужилац због тога што није уредно водио евиденцију о примљеној и издатој роби из магацина, није уочио постојање мањка ни након престанка жетве, све до ванредног пописа када је мањак установљен. За отказ уговора о раду због повреде радне обавезе довољно је да тужилац није поступао како је требало. Ослободити се одговорности може ако постоје разлози за ослобађање од кривице, а тужилац није доказао да постоје разлози за ослобађање од кривице.

Из свега изнетог, Врховни суд одлучио је као у ставу првом изреке на основу одредбе члана 414. став 1.ЗПП.

Суд је у ставу другом изреке, одлучио да одбије захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији на основу одредбе члана 154. ЗПП, јер нису били неопходни.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**